



อ.ป.ร.

สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริม
การประกอบธุรกิจประกันภัย(อ.ป.ก.)

คำสั่งนายทะเบียน

ที่ ๑ /๒๕๖๘

เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการให้ความเห็นชอบ
การกำหนดอัตราเบี้ยประกันภัยของกรมธรรม์ประกันชีวิต

เพื่อปรับปรุงหลักเกณฑ์การให้ความเห็นชอบอัตราเบี้ยประกันภัยของกรมธรรม์ประกันชีวิต ให้มีความเหมาะสม เป็นไปตามหลักคณิตศาสตร์ประกันภัย และสอดคล้องกับต้นทุนและความเสี่ยงในการรับประกันภัยของบริษัท

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. ๒๕๓๕ นายทะเบียนจึงออกคำสั่งไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ คำสั่งนี้ เรียกว่า “คำสั่งนายทะเบียนที่ ๑ /๒๕๖๘ เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการให้ความเห็นชอบการกำหนดอัตราเบี้ยประกันภัยของกรมธรรม์ประกันชีวิต”

ข้อ ๒ คำสั่งนี้ให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๕ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๘ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ประกาศนายทะเบียน เรื่อง หลักเกณฑ์การให้ความเห็นชอบแบบและข้อความกรมธรรม์ประกันภัยและอัตราเบี้ยประกันภัย สำหรับการประกันชีวิตแบบบำนาญ พ.ศ. ๒๕๕๒ ลงวันที่ ๔ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๓

(๒) คำสั่งนายทะเบียนที่ ๗๖/๒๕๖๐ เรื่อง หลักเกณฑ์การให้ความเห็นชอบแบบและข้อความการจ่ายผลประโยชน์ตามกรมธรรม์ประกันภัยและอัตราเบี้ยประกันภัยของกรมธรรม์ประกันภัยที่ชำระเบี้ยประกันภัยรายงวด ลงวันที่ ๖ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๐

(๓) คำสั่งนายทะเบียนที่ ๗๘/๒๕๖๐ เรื่อง หลักเกณฑ์การให้ความเห็นชอบแบบและข้อความการจ่ายผลประโยชน์ตามสัญญาตะกาฟูล และอัตราเงินสมทบของแบบสะสมทรัพย์และแบบชั่วระยะเวลา สำหรับรายย่อย (ไมโคร ตะกาฟูล) ลงวันที่ ๖ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๐

(๔) คำสั่งนายทะเบียนที่ ๘๒/๒๕๖๐ เรื่อง หลักเกณฑ์การให้ความเห็นชอบแบบและข้อความการจ่ายผลประโยชน์ตามสัญญาตะกาฟูลและอัตราเงินสมทบตะกาฟูลที่ชำระเงินสมทบตะกาฟูลรายงวด ลงวันที่ ๖ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๐

(๕) หมวดที่ ๑ ของคำสั่งนายทะเบียนที่ ๗๙/๒๕๖๐ เรื่อง หลักเกณฑ์การให้ความเห็นชอบแบบและข้อความการจ่ายผลประโยชน์ตามสัญญาตะกาฟูลและอัตราเงินสมทบตะกาฟูลที่ชำระเงินสมทบตะกาฟูลครั้งเดียว ลงวันที่ ๖ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๐

(๖) หมวดที่ ๑ ของคำสั่งนายทะเบียนที่ ๘๑/๒๕๖๐ เรื่อง หลักเกณฑ์การให้ความเห็นชอบแบบและข้อความการจ่ายผลประโยชน์ตามกรรมธรรม์ประกันภัย และอัตราเบี้ยประกันภัยของกรรมธรรม์ประกันภัยที่ชำระเบี้ยประกันภัยครั้งเดียว ลงวันที่ ๖ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๐

(๗) ข้อ ๔ ข้อ ๕ ข้อ ๖ ข้อ ๑๐ ข้อ ๑๒ และข้อ ๑๓ ของคำสั่งนายทะเบียนที่ ๒๑/๒๕๖๓ เรื่อง แก้ไขหลักเกณฑ์การให้ความเห็นชอบแบบและข้อความการจ่ายผลประโยชน์ตามกรรมธรรม์ประกันภัยและอัตราเบี้ยประกันภัย ลงวันที่ ๑๓ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๓

ข้อ ๔ ในคำสั่งนี้

“บริษัท” หมายความว่า บริษัทตามกฎหมายว่าด้วยประกันชีวิต

“นักคณิตศาสตร์ประกันภัย” หมายความว่า นักคณิตศาสตร์ประกันภัยตามกฎหมายว่าด้วยประกันชีวิต

“ลูกค้า” หมายความว่า ผู้ที่พนักงานหรือลูกจ้างของบริษัท ตัวแทนประกันชีวิต นายหน้าประกันชีวิต เชิญชวน ชักชวน หรือชี้ช่อง ให้ทำประกันภัยกับบริษัท และให้รวมถึงผู้เอาประกันภัย ผู้รับประโยชน์ หรือผู้มีสิทธิเรียกร้องตามกรรมธรรม์ประกันภัย แล้วแต่กรณี

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย

“รายงวดที่น้อยกว่าหนึ่งปี” หมายถึง รายหนึ่งเดือน รายสามเดือน หรือรายหกเดือน แล้วแต่กรณี

“แบบตลอดชีพ” หมายความว่า แบบประกันภัยที่คุ้มครองการอยู่รอดและเสียชีวิต ซึ่งมีระยะเวลาเอาประกันภัยตั้งแต่ครบอายุเก้าสิบปีขึ้นไป และให้รวมถึงการเพิ่มผลประโยชน์กรณีเสียชีวิต หรือเพิ่มหรือลดผลประโยชน์กรณีมีชีวิตอยู่รอด ณ วันครบกำหนดสัญญา

“แบบชั่วระยะเวลา” หมายความว่า แบบประกันภัยที่คุ้มครองการเสียชีวิต ภายในระยะเวลาเอาประกันภัย โดยจำนวนเงินเอาประกันภัยคงที่หรือเพิ่มขึ้นตลอดระยะเวลาเอาประกันภัย

“แบบสะสมทรัพย์” หมายความว่า แบบประกันภัยที่คุ้มครองการอยู่รอดและเสียชีวิต ภายในระยะเวลาเอาประกันภัย และให้รวมถึงการเพิ่มผลประโยชน์กรณีเสียชีวิต หรือเพิ่มหรือลดผลประโยชน์กรณีมีชีวิตอยู่รอด ณ วันครบกำหนดสัญญา

“แบบบำนาญ” หมายความว่า แบบประกันภัยที่มีการจ่ายผลประโยชน์ในลักษณะดังต่อไปนี้

(๑) มีการจ่ายผลประโยชน์เงินบำนาญ เป็นรายงวดอย่างสม่ำเสมอ และการจ่ายผลประโยชน์เงินบำนาญจะจ่ายตามการทรงชีพ

(๒) มีการกำหนดช่วงอายุของการจ่ายผลประโยชน์เงินบำนาญ โดยเริ่มตั้งแต่อายุห้าสิบห้าปีขึ้นไป ถึงอายุแปดสิบห้าปี หรือกว่านั้น และ

(๓) หากมีการกำหนดผลประโยชน์ กรณีผู้เอาประกันภัยเสียชีวิต ในช่วงการรับเงินบำนาญ ต้องไม่เกินเบี้ยประกันภัยที่ชำระมาแล้วทั้งหมดหักด้วยผลประโยชน์สะสมที่จ่ายให้ผู้เอาประกันภัยไปแล้ว

“แบบผู้สูงอายุ” หมายความว่า แบบประกันภัยที่กำหนดอายุขั้นต่ำของผู้เอาประกันภัยตั้งแต่ห้าสิบปีขึ้นไป โดยในการทำประกันภัย ผู้เอาประกันภัยไม่ต้องแถลงสุขภาพในใบคำขอเอาประกันชีวิต และไม่ต้องตรวจสุขภาพ และหากผู้เอาประกันภัยเสียชีวิตจากการป่วยภายในสองปี นับแต่วันเริ่มมีผลคุ้มครอง บริษัทจะคืนเบี้ยประกันภัยที่ได้รับมาแล้วทั้งหมด พร้อมเงินเพิ่มในอัตราไม่ต่ำกว่าร้อยละสองตามที่กำหนดไว้ในกรมธรรม์ประกันภัย ให้แก่ผู้รับประโยชน์ ทั้งนี้ ไม่ว่ากรมธรรม์ประกันภัยนั้น บริษัทจะใช้ชื่อในทางการค้าว่าอย่างใดก็ตาม

“แบบคุ้มครองสินเชื่อ” หมายความว่า แบบประกันภัยที่คุ้มครองการเสียชีวิต ภายในระยะเวลาเอาประกันภัย โดยจำนวนเงินเอาประกันภัยลดลงเป็นรายงวด ซึ่งลดลงงวดละเท่าๆกัน หรือลดลงตามอัตราดอกเบี้ยทบต้น

“แบบมีส่วนร่วมในเงินปันผล” หมายความว่า แบบประกันภัยที่มีการจ่ายผลประโยชน์ทั้งในส่วนที่รับประกันไว้ (guaranteed benefit) และ ผลประโยชน์ส่วนที่ไม่รับประกันไว้ (non-guaranteed benefit) โดยผลประโยชน์ส่วนที่ไม่รับประกันไว้ (non-guaranteed benefit) จะขึ้นอยู่กับปัจจัยต่างๆ เช่น ผลตอบแทนจากการลงทุนหรือผลประกอบการของบริษัท ดัชนีอ้างอิงหรือตัวแปรของการลงทุนอื่นๆ เป็นต้น

“มูลค่ากรมธรรม์ประกันภัย” หมายความว่า อัตราเงินค่าเวนคืนตามกรมธรรม์ประกันภัย อัตรามูลค่าการใช้เงินสำเร็จตามกรมธรรม์ประกันภัย และอัตราขยายระยะเวลาการใช้เงินตามกรมธรรม์ประกันภัย

ข้อ ๕ นายทะเบียนอาจให้ความเห็นชอบการกำหนดอัตราเบี้ยประกันภัยของกรมธรรม์ประกันชีวิตประเภทสามัญและประเภทอุตสาหกรรม แบบตลอดชีพ แบบชั่วระยะเวลา แบบสะสมทรัพย์ แบบบำนาญ แบบผู้สูงอายุ และแบบคุ้มครองสินเชื่อ หากเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) บริษัทมีอัตราส่วนความเพียงพอของเงินกองทุนตามรายงานการดำรงเงินกองทุนรายไตรมาส หรือรายงานการดำรงเงินกองทุนรายปี แล้วแต่ระยะเวลาใดจะเกิดหลังสุด ไม่ต่ำกว่าร้อยละหนึ่งร้อยแปดสิบ ตามประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยว่าด้วยการกำหนดประเภท และชนิดเงินกองทุนรวมทั้งหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการคำนวณเงินกองทุนของบริษัทประกันชีวิต

(๒) บริษัทใช้สมมติฐานที่เป็นค่าประมาณการที่ดีที่สุดในการกำหนดอัตราเบี้ยประกันภัยดังต่อไปนี้

(ก) ค่าประมาณการที่ดีที่สุดของอัตรามรณะของบริษัท โดยไม่นำอัตรามรณะตามคำสั่งนายทะเบียนที่ ๕๗/๒๕๖๐ เรื่อง ให้ใช้ตารางมรณะไทยปี ๒๕๖๐ ลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๐ และอัตรามรณะตามตารางบำนาญไทย ปี ๒๕๕๒ ตามประกาศนายทะเบียน เรื่อง การคำนวณอัตราเบี้ยประกันภัยและมูลค่าต่างๆ ตามกรมธรรม์ประกันภัยสำหรับกรมธรรม์ประกันภัยแบบบำนาญ ลงวันที่ ๒๗ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๒ มาใช้บังคับก็ได้

(ข) ค่าประมาณการที่ดีที่สุดของอัตราค่าใช้จ่ายของบริษัท โดยรวมอัตราค่าจ้างหรือค่าบำเหน็จ

(ค) ค่าประมาณการที่ดีที่สุดของอัตราการขาดอายุกรมธรรม์ประกันภัยและการเวนคืนกรมธรรม์ประกันภัยของบริษัท

สมมติฐานที่เป็นค่าประมาณการที่ดีที่สุดตาม (ก) (ข) และ (ค) ต้องเป็นไปตามประกาศสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยว่าด้วย มาตรฐานการปฏิบัติงานตามแนวทางปฏิบัติทางคณิตศาสตร์ประกันภัยเกี่ยวกับการประเมินมูลค่าสำรองประกันภัย โดยบวกด้วยค่าเผื่อความผันผวนจากค่าประมาณการที่ดีที่สุดซึ่งกำหนดได้ไม่เกินตามประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยว่าด้วย การประเมินราคาทรัพย์สินและหนี้สินของบริษัทประกันชีวิต โดยจะต้องกำหนดให้สอดคล้องกับต้นทุนและความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับการออกกรมธรรม์ประกันภัย

(๓) มูลค่ากรมธรรม์ประกันภัย เป็นไปตามประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยว่าด้วย การกำหนดอัตราเงินค่าเวนคืน อัตรามูลค่าการใช้เงินสำเร็จ อัตราขยายระยะเวลาการใช้เงิน และเงื่อนไขในการจ่ายเงิน ตามกรมธรรม์ประกันภัย

(๔) สมมติฐานและการคำนวณอัตราเบี้ยประกันภัย และสมมติฐานและการคำนวณมูลค่าเวนคืนกรมธรรม์ สำหรับกรมธรรม์ประกันชีวิตที่บริษัทกำหนดและยื่นขอรับความเห็นชอบต่อนายทะเบียนต้องผ่านการพิจารณาและรับรองจากนักคณิตศาสตร์ประกันภัย

(๕) ในกรณีที่มีการกำหนดอัตราเบี้ยประกันภัยรายงวดที่น้อยกว่าหนึ่งปี ให้คำนวณอัตราเบี้ยประกันภัยรายงวดที่น้อยกว่าหนึ่งปีตามหลักเกณฑ์และวิธีการคำนวณ ดังต่อไปนี้

(ก) กรณีคิดดอกเบี้ยกับลูกค้า

๑) การชำระเบี้ยประกันภัยรายเดือน ($n=12$) : $1 = P^*(1+v+V^2+...+V^{n-1})$

๒) การชำระเบี้ยประกันภัยรายสามเดือน ($n=4$) : $1 = P^*(1+v+V^2+V^3)$

๓) การชำระเบี้ยประกันภัยรายหกเดือน ($n=2$) : $1 = P^*(1+v)$

โดยที่ P หมายถึง อัตราเบี้ยประกันภัยรายงวดที่น้อยกว่าหนึ่งปีของกรมธรรม์ประกันภัยต่ออัตราเบี้ยประกันภัย ๑ บาท

$i^{(n)}$ หมายถึง อัตราดอกเบี้ยที่ระบุไว้ (Nominal rate)

v หมายถึง $1/(1+(i^{(n)})/n)$ โดย $n = ๒, ๔, ๑๒$

$i^{(n)}/n$ หมายถึง $(1+i)^{(๑/n)} - ๑$

i หมายถึง อัตราดอกเบี้ยต่อปี

(ข) กรณีไม่คิดดอกเบี้ยกับลูกค้า

- ๑) การชำระเบี้ยประกันภัยรายเดือน นำอัตราเบี้ยประกันภัยรายปี หารสิบสอง
- ๒) การชำระเบี้ยประกันภัยรายสามเดือน นำอัตราเบี้ยประกันภัยรายปี หารสี่
- ๓) การชำระเบี้ยประกันภัยรายหกเดือน นำอัตราเบี้ยประกันภัยรายปี หารสอง

หากนายทะเบียนสั่งให้บริษัทแสดงข้อมูลรายละเอียดและเอกสารหลักฐานเพิ่มเติมหรืออธิบายที่มาของข้อมูลเกี่ยวกับสมมติฐานที่ใช้ในการกำหนดอัตราเบี้ยประกันภัย หรือสมมติฐานที่ใช้ในการกำหนดอัตราเบี้ยประกันภัยรายงวดที่น้อยกว่าหนึ่งปี บริษัทต้องสามารถแสดงและอธิบายที่มาของสมมติฐานนั้นได้

ข้อ ๖ บริษัทที่ประสงค์จะยื่นขอรับความเห็นชอบอัตราเบี้ยประกันภัยของกรมธรรม์ประกันชีวิตตามประเภทที่ระบุไว้ในข้อ ๕ ให้ยื่นคำขอรับความเห็นชอบอัตราเบี้ยประกันภัยตามช่องทางและวิธีการที่สำนักงานกำหนด และชำระค่าธรรมเนียม พร้อมแสดงข้อมูลรายละเอียดและเอกสารหลักฐานอย่างน้อย ดังต่อไปนี้

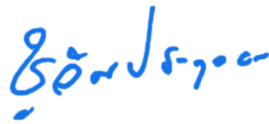
- (๑) คำขอรับความเห็นชอบอัตราเบี้ยประกันภัย
- (๒) สมุดอัตราเบี้ยประกันภัย ให้ลงนามรับรองโดยนักคณิตศาสตร์ประกันภัย และประกอบด้วยส่วนต่างๆ โดยมีรายละเอียดอย่างน้อยตามท้ายคำสั่งนายทะเบียน
- (๓) ใบเสร็จค่าธรรมเนียมอัตราเบี้ยประกันภัยที่ชำระค่าธรรมเนียมครบถ้วน
- (๔) เอกสารตามประกาศนายทะเบียนว่าด้วย มาตรฐานขั้นต่ำในการบริหารจัดการความเสี่ยงเกี่ยวกับการพัฒนาผลิตภัณฑ์ประกันภัยและการกำหนดเบี้ยประกันภัยของบริษัทประกันชีวิต

ข้อ ๗ ในกรณีที่บริษัทยื่นขอรับความเห็นชอบอัตราเบี้ยประกันภัยของกรมธรรม์ประกันชีวิตตามประเภทที่ระบุไว้ในข้อ ๕ เมื่อนายทะเบียนพิจารณาองค์ประกอบและเนื้อหาของอัตราเบี้ยประกันภัย รวมถึงรายละเอียดข้อมูลและเอกสารหลักฐานแล้ว เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขของคำสั่งนี้ ให้ถือว่า อัตราเบี้ยประกันภัย ได้รับความเห็นชอบจากนายทะเบียนนับแต่วันที่สำนักงานรับเรื่องทางระบบที่สำนักงานกำหนดและชำระค่าธรรมเนียมครบถ้วนแล้ว เว้นแต่อัตราเบี้ยประกันภัยของกรมธรรม์ประกันชีวิตแบบมีส่วนร่วมในเงินปันผล นายทะเบียนจะพิจารณาและให้ความเห็นชอบเป็นรายการกรมธรรม์ประกันภัยก่อนจึงนำออกใช้ได้

ข้อ ๘ บริษัทต้องเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับอัตราเบี้ยประกันภัยของกรมธรรม์ประกันชีวิตของคำสั่งนี้ ตามประกาศสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยว่าด้วยแนวปฏิบัติตามประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยว่าด้วย หลักเกณฑ์วิธีการออก และเสนอขายกรมธรรม์ประกันภัยของบริษัทประกันชีวิต และการดำเนินการของตัวแทนประกันชีวิต นายหน้าประกันชีวิต และธนาคาร

ข้อ ๙ ในกรณีที่ปรากฏต่อนายทะเบียนว่า อัตราเบี้ยประกันภัยของกรมธรรม์ประกันชีวิต ที่บริษัทยื่นคำขอรับความเห็นชอบหรือกำหนดไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในคำสั่งนี้ ให้ถือว่า อัตราเบี้ยประกันภัยของกรมธรรม์ประกันชีวิตตามคำสั่งนี้ ไม่ได้รับความเห็นชอบจากนายทะเบียนมาแต่ต้น

สั่ง ณ วันที่ ๖ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๘



(นายชูฉัตร ประมูลผล)

เลขาธิการ

คณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย

นายทะเบียน

ท้ายคำสั่งนายทะเบียน

หลักเกณฑ์การให้ความเห็นชอบอัตราเบี้ยประกันภัย ของกรมธรรม์ประกันชีวิต ประเภทสามัญ และประเภทอุตสาหกรรม แบบตลอดชีพ แบบชั่วระยะเวลา แบบสะสมทรัพย์ แบบบำนาญ แบบผู้สูงอายุ และแบบคุ้มครองสินเชื่อ ประกอบด้วย

ส่วนที่ ๑ เงื่อนไขการจ่ายผลประโยชน์

ส่วนที่ ๒ องค์ประกอบในการคำนวณอัตราเบี้ยประกันภัย

ส่วนที่ ๓ การกำหนดจำนวนเงินเอาประกันภัยที่ลดลงเป็นรายงวด สำหรับแบบคุ้มครองสินเชื่อ

ส่วนที่ ๔ สมุดอัตราเบี้ยประกันภัย

ส่วนที่ ๑

เงื่อนไขการจ่ายผลประโยชน์

(๑) การกำหนดจำนวนเงินเอาประกันภัย ให้บริษัทกำหนดไม่ต่ำกว่า ๕๐,๐๐๐ บาท สำหรับกรณีที่กรมธรรม์ประกันชีวิตมีการแนบท้ายสัญญาเพิ่มเติมหรือบันทึกสลักหลังที่มีความคุ้มครองเพิ่มเติม

(๒) การกำหนดผลประโยชน์กรณีเสียชีวิตและกรณีมีชีวิตอยู่รอด สำหรับแบบชำระเบี้ยประกันภัยครั้งเดียว ให้กำหนดมากกว่าเบี้ยประกันภัยที่ชำระมาแล้วทั้งหมด (เบี้ยประกันภัยที่ชำระมาแล้วทั้งหมด รวมกรณี เบี้ยประกันภัยรายงวดที่น้อยกว่าหนึ่งปี ภัยต่ำกว่ามาตรฐานเนื่องจากสุขภาพ และเบี้ยประกันภัยปรับเพิ่มตามชั้นอาชีพ)

(๓) การกำหนดผลประโยชน์กรณีเสียชีวิต แบบคุ้มครองสินเชื่อ ให้กำหนดเป็นจำนวนเงินเอาประกันภัยที่ลดลงเป็นรายงวด ซึ่งลดลงงวดละเท่าๆกัน หรือลดลงตามอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืมต้นรายปี

(๔) ห้ามกำหนดการจ่ายผลประโยชน์กรณีมีชีวิตอยู่รอด (Pure Endowment) อย่างเดียว โดยไม่มีการกำหนดผลประโยชน์กรณีเสียชีวิต

ทั้งนี้ เงื่อนไขการจ่ายผลประโยชน์ ต้องมีความเหมาะสมและเป็นธรรมต่อผู้เอาประกันภัย รวมทั้งต้องไม่ก่อให้เกิดความเสี่ยงต่อความเสียหายด้านฐานะการเงินของบริษัท

ส่วนที่ ๒

องค์ประกอบในการคำนวณอัตราเบี้ยประกันภัย

องค์ประกอบในการคำนวณอัตราเบี้ยประกันภัย ประกอบด้วย

$$PV \text{ of } E(P) = PV \text{ of } E(O) - PV \text{ of } E(I) + PV \text{ of } E(\text{Profits})$$

PV of E(P) หมายถึง มูลค่าปัจจุบันของค่าคาดหวังของกระแสเงินสดของเบี้ยประกันภัย

PV of E(O) หมายถึง มูลค่าปัจจุบันของค่าคาดหวังของกระแสเงินสดขาออก ตามรายการดังนี้

- ผลประโยชน์การเสียชีวิต
- ผลประโยชน์การอยู่รอดเมื่อครบกำหนดสัญญา
- ผลประโยชน์เงินคืนที่การันตี
- ผลประโยชน์การเวนคืนกรมธรรม์
- ค่าใช้จ่ายของกรมธรรม์ (รวมอัตราค่าจ้างหรือค่าบำเหน็จ)
- การเปลี่ยนแปลงของมูลค่าสำรองประกันภัย (ถ้ามี)
- ภาษี (ถ้ามี)
- การเปลี่ยนแปลงของเงินกองทุน (ถ้ามี)

PV of E(I) หมายถึง มูลค่าปัจจุบันของค่าคาดหวังของกระแสเงินสดของผลตอบแทนจากการลงทุน (ถ้ามีการเปลี่ยนแปลงของมูลค่าสำรองประกันภัย) และดอกเบี้ยของเงินกองทุน (ถ้ามีการเปลี่ยนแปลงของเงินกองทุน) ที่คำนวณด้วยอัตราผลตอบแทนจากการลงทุน

PV of E(Profits) หมายถึง มูลค่าปัจจุบันของค่าคาดหวังของกระแสเงินสดของกำไร

ส่วนที่ ๓

การกำหนดจำนวนเงินเอาประกันภัยที่ลดลงเป็นรายงวด สำหรับแบบคุ้มครองสินเชื่อ

การกำหนดจำนวนเงินเอาประกันภัยที่ลดลงเป็นรายงวด สำหรับแบบคุ้มครองสินเชื่อ

(๑) สูตรการคำนวณจำนวนเงินเอาประกันภัยที่ลดลงเป็นรายงวด งวดละเท่าๆ กัน

ก) กรณีงวดการผ่อนชำระเป็นรายเดือน

$$S_t^{(m)} = \text{จำนวนเงินเอาประกันภัย ณ สิ้นเดือนที่ } t$$

$$S_t^{(m)} = 1000 * \left(1 - \frac{t^{(m)}}{n * m}\right)$$

$$\text{โดยที่ } t^{(m)} = 0, 1, \dots, n * m$$

m = จำนวนงวดของการผ่อนชำระเงินใน ๑ ปี ซึ่งเท่ากับ ๑๒ งวด

n = จำนวนปีของการผ่อนชำระ

ข) กรณีงวดการผ่อนชำระเป็นรายปี

$$S_t = \text{จำนวนเงินเอาประกันภัย ณ สิ้นปีที่ } t$$

$$S_t = 1000 * \left(1 - \frac{t}{n}\right)$$

$$\text{โดยที่ } t = 0, 1, \dots, n$$

n = จำนวนปีที่ผ่อนชำระ ($n = 1, 2, \dots$)

(๒) สูตรการคำนวณจำนวนเงินเอาประกันภัยที่ลดลงเป็นรายงวด โดยคิดส่วนลดด้วยอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ทบต้นรายปี

ก) กรณีงวดการผ่อนชำระเป็นรายเดือน

$$S_t^{(m)} = \text{จำนวนเงินเอาประกันภัย ณ สิ้นเดือนที่ } t$$

$$S_t^{(m)} = 1000 * \frac{\ddot{a}_{n * m - t}^{(m)} i^{(m)/m}}{\ddot{a}_{n * m}^{(m)} i^{(m)/m}}$$

$$\text{โดยที่ } t^{(m)} = 0, 1, \dots, n * m$$

m = จำนวนงวดของการผ่อนชำระเงินใน ๑ ปี ซึ่งเท่ากับ ๑๒ งวด

n = จำนวนปีของการผ่อนชำระ ($n = 1, 2, \dots$)

i = อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ทบต้นรายปี

$$i^{(m)/m} = (1+i)^{1/m} - 1$$

ข) กรณีงวดการผ่อนชำระเป็นรายปี

$$S_t = \text{จำนวนเงินเอาประกันภัย ณ สิ้นปีที่ } t$$

$$S_t = 1000 * \frac{\ddot{a}_{n-t} i}{\ddot{a}_n i}$$

โดยที่ $t = 0, 1, \dots, n$
 n = จำนวนปีที่ผ่อนชำระ ($n = 1, 2, \dots$)
 i = อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ทบต้นรายปี

ทั้งนี้ ให้กำหนดจำนวนเงินเอาประกันภัย (Z_t) สำหรับการคำนวณอัตราเบี้ยประกันภัย ดังนี้

$$Z_t = \frac{13 \cdot S'_t + 11 \cdot S'_{t+1}}{24} \quad \text{โดย } t = 0, 1, \dots, n-1$$

โดย $S'_t = S_t^{(m)}$ กรณีงวดการผ่อนชำระเป็นรายเดือน หรือ S_t กรณีงวดการผ่อนชำระเป็นรายปี
 แล้วแต่กรณี และสำหรับกรณีงวดการผ่อนชำระเป็นรายเดือน $S'_t = S_{t \cdot 12}^{(m)}$ และ $S'_{t+1} = S_{(t+1) \cdot 12}^{(m)}$

ส่วนที่ ๔

สมุดอัตราเบี้ยประกันภัย

(๔.๑) หน้าปกสมุดอัตราเบี้ยประกันภัย

บริษัท.....

ชื่อแบบ^(๑)

ระยะเวลาเอาประกันภัย.....ปี

ระยะเวลาชำระเบี้ยประกันภัย.....ปี/ชำระเบี้ยประกันภัยครั้งเดียว

(ประเภทของผลิตภัณฑ์)^(๒)

(ชนิดของผลิตภัณฑ์)^(๓)

(หักลดหย่อนภาษีได้/หักลดหย่อนภาษีไม่ได้)

ผู้รับรองสมมติฐานและการคำนวณอัตราเบี้ยประกันภัย และสมมติฐานและการคำนวณมูลค่าเวนคืนกรมธรรม์

.....(ชื่อและนามสกุล).....

นักคณิตศาสตร์ประกันภัย

(๔.๒) ใบรับรองของนักคณิตศาสตร์ประกันภัย

ใบรับรองของนักคณิตศาสตร์ประกันภัย

ข้าพเจ้า นักคณิตศาสตร์ประกันภัยของ
บริษัท เป็นผู้ได้รับใบอนุญาต ตามความในมาตรา ๘๓/๒
ประกอบกับมาตรา ๘๓/๖ แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย
พระราชบัญญัติประกันชีวิต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ตามใบอนุญาตเลขที่
ตั้งแต่วันที่ ถึงวันที่ ขอรับรองว่า สมมติฐานและ
การคำนวณอัตราเบี้ยประกันภัย และสมมติฐานและการคำนวณมูลค่าเวนคืนกรมธรรม์ของ
แบบ ได้คำนวณถูกต้องเป็นไปตามคำสั่งนายทะเบียน
ที่เกี่ยวข้องกับหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการให้ความเห็นชอบการกำหนดอัตราเบี้ยประกันภัย
ของกรมธรรม์ประกันชีวิต และประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย
ว่าด้วย การกำหนดอัตราเงินค่าเวนคืน อัตรามูลค่าการใช้เงินสำเร็จ อัตราขยายระยะเวลาการใช้เงิน
และเงื่อนไขในการจ่ายเงิน ตามกรมธรรม์ประกันภัย โดยเป็นไปตามหลักคณิตศาสตร์ประกันภัย
สอดคล้องกับต้นทุนและความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับการออกกรมธรรม์ประกันภัย และดำเนินการตาม
จรรยาบรรณแห่งวิชาชีพนักคณิตศาสตร์ประกันภัย

ลงชื่อ

()

วันที่

(๔.๓) เนื้อหาของสมุดอัตราเบี้ยประกันภัย

บริษัท.....

ชื่อแบบ^(๑).....

๑. ข้อมูลทั่วไป

- วัตถุประสงค์
- กลุ่มเป้าหมาย
- ช่องทางการจำหน่าย
- หลักเกณฑ์การนำอัตราเบี้ยประกันภัยไปหักลดหย่อนภาษีเงินได้ (ให้ใส่ตามประกาศอธิบดีกรมสรรพากรฉบับที่ ๑๗๒ หรือฉบับที่ ๑๙๔ เท่านั้น)
- มาตรการบรรเทาความเสี่ยงตามข้อกำหนดของสำนักงาน ปปง.

๒. ข้อกำหนดการจ่ายผลประโยชน์

๓. รายละเอียดการคำนวณอัตราเบี้ยประกันภัย

- อายุรับประกันภัย (และระบุวิธีการนับอายุ)
- การปรับเพิ่มอัตราเบี้ยประกันภัย จากสุขภาพ (ถ้ามี)
- การปรับเพิ่มอัตราเบี้ยประกันภัย จากชั้นอาชีพ (ถ้ามี)
- ส่วนลดอัตราเบี้ยประกันภัย (ให้ระบุหลักเกณฑ์การให้ส่วนลดที่ชัดเจน เหมาะสม และเป็นธรรมต่อผู้เอาประกันภัยทุกราย โดยเมื่อรวมส่วนลดเบี้ยประกันภัยทั้งหมดแล้ว จะระบุส่วนลดได้ไม่เกิน ๓๐% ของเบี้ยประกันภัยรวม ยกเว้นช่องทางอิเล็กทรอนิกส์ ให้ระบุส่วนลดได้ไม่เกิน ๖๐% ของเบี้ยประกันภัยรวม)

๔. สมมติฐานที่ใช้ในการคำนวณอัตราเบี้ยประกันภัย

- อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ทุนต้นรายปี (ถ้ามี)
- อัตราดอกเบี้ยที่ใช้ในการคำนวณอัตราเบี้ยประกันภัย (อัตราคิดลด)
- อัตราผลตอบแทนจากการลงทุน
- ค่าประมาณการที่ดีที่สุดของอัตราภาระ
- ค่าประมาณการที่ดีที่สุดของอัตราค่าใช้จ่าย (รวมอัตราค่าจ้างหรือค่านำเหมา)
- ค่าประมาณการที่ดีที่สุดของอัตราภาวะความอยู่รอดและภาระเวนคืนกรมธรรม์ประกันภัย
- ค่าเผื่อความผันผวนจากค่าประมาณการที่ดีที่สุดของอัตราภาระ
- ค่าเผื่อความผันผวนจากค่าประมาณการที่ดีที่สุดของอัตราค่าใช้จ่าย (รวมอัตราค่าจ้างหรือค่านำเหมา)
- ค่าเผื่อความผันผวนจากค่าประมาณการที่ดีที่สุดของอัตราภาวะความอยู่รอดและภาระเวนคืนกรมธรรม์ประกันภัยและการเวนคืนกรมธรรม์ประกันภัย
- วิธีการประเมินมูลค่าสำรองประกันภัย (Reserve valuation basis)
- ภาษี
- สมมติฐานเงินกองทุน
- กวไร

๕. การคำนวณอัตราเบี้ยประกันภัย ต่อจำนวนเงินเอาประกันภัย ๑,๐๐๐ บาท สำหรับภัยมาตรฐาน ภัยต่ำกว่ามาตรฐานเนื่องจากสุขภาพ และชั้นอาชีพ พร้อมทั้งคำอธิบายสัญลักษณ์สูตร

๖. การคำนวณอัตราเงินค่าเวนคืน อัตรามูลค่าการใช้เงินสำเร็จ อัตราขยายระยะเวลาการใช้เงิน ตามกรมธรรม์ประกันภัย และเงื่อนไขการจ่ายเงิน สำหรับภัยมาตรฐาน ภัยต่ำกว่ามาตรฐานเนื่องจากสุขภาพ และชั้นอาชีพ

สำหรับแบบชำระเบี้ยประกันภัยครั้งเดียว

การคำนวณอัตราเงินค่าเวนคืนตามกรมธรรม์ประกันภัย

- สมมติฐานที่ใช้ในการคำนวณอัตราเงินค่าเวนคืน
 - อัตราภาระ
 - อัตราดอกเบี้ย
 - อัตราค่าใช้จ่าย
- การคำนวณอัตราเงินค่าเวนคืนตามกรมธรรม์ประกันภัย โดยกำหนดเป็นร้อยละของเงินสำรองประกันภัยปลายปี พร้อมทั้งคำอธิบายสัญลักษณ์สูตร

สำหรับแบบชำระเบี้ยประกันภัยรายงวด

การคำนวณอัตราเงินค่าเวนคืนตามกรมธรรม์ประกันภัย

- สมมติฐานที่ใช้ในการคำนวณเงินสำรองปลายปี
 - อัตราภาระ
 - อัตราดอกเบี้ย
 - อัตราค่าใช้จ่าย
- การคำนวณเงินสำรองปลายปี พร้อมทั้งคำอธิบายสัญลักษณ์สูตร
- การคำนวณอัตราเงินค่าเวนคืนตามกรมธรรม์ประกันภัย โดยกำหนดเป็นร้อยละของเงินสำรองประกันภัยปลายปี พร้อมทั้งคำอธิบายสัญลักษณ์สูตร

การคำนวณอัตรามูลค่าการใช้เงินสำเร็จตามกรมธรรม์ประกันภัย

- ข้อกำหนดการจ่ายผลประโยชน์ตามอัตรามูลค่าการใช้เงินสำเร็จตามกรมธรรม์ประกันภัย
- สมมติฐานที่ใช้ในการคำนวณอัตรามูลค่าการใช้เงินสำเร็จตามกรมธรรม์ประกันภัย
 - อัตราภาระ
 - อัตราดอกเบี้ย
- การคำนวณอัตรามูลค่าการใช้เงินสำเร็จตามกรมธรรม์ประกันภัย พร้อมทั้งคำอธิบายสัญลักษณ์สูตร

การคำนวณอัตราขยายระยะเวลาการใช้เงินตามกรมธรรม์ประกันภัย

- ข้อกำหนดการจ่ายผลประโยชน์ตามอัตราขยายระยะเวลาการใช้เงินตามกรมธรรม์ประกันภัย
- สมมติฐานที่ใช้ในการคำนวณอัตราขยายระยะเวลาการใช้เงินตามกรมธรรม์ประกันภัย
 - อัตราภาระ (ใช้ได้ไม่เกินร้อยละ ๑๓๐ ของอัตราภาระที่ใช้ในการคำนวณอัตราเบี้ยประกันภัย)
 - อัตราดอกเบี้ย
- การคำนวณอัตราขยายระยะเวลาการใช้เงินตามกรมธรรม์ประกันภัย พร้อมทั้งคำอธิบายสัญลักษณ์สูตร

๗. ตารางแสดงค่าต่างๆ เช่น

- ตารางจำนวนเงินเอาประกันภัยที่ลดลง
- ตารางอัตราเบี้ยประกันภัย (โดยให้มีคอลัมน์ที่แสดงให้เห็นถึงสัดส่วนค่าใช้จ่าย (รวมค่าจ้างหรือค่าบำเหน็จและกำไร) ต่ออัตราเบี้ยประกันภัย รายอายุ)
- ตารางอัตราเบี้ยประกันภัยเพิ่มสำหรับภัยต่ำกว่ามาตรฐานเนื่องจากสุขภาพ
- ตารางอัตราเบี้ยประกันภัยเพิ่มสำหรับชั้นอาชีพ
- ตารางมูลค่ากรมธรรม์ประกันภัย
- ตารางอัตราเงินค่าเวนคืนกรมธรรม์ สำหรับภัยต่ำกว่ามาตรฐานเนื่องจากสุขภาพ
- ตารางอัตราเงินค่าเวนคืนกรมธรรม์ สำหรับชั้นอาชีพ

๘. ข้อมูลประกอบเพิ่มเติม เช่น

- วิธีการคำนวณเงินปันผล
- ตัวอย่างการคำนวณเงินปันผล
- เหตุผลประกอบกรณีไม่คิดอัตราเบี้ยประกันภัย พร้อมเหตุผลสนับสนุนที่มีการวิเคราะห์ทางตัวเลข
- เหตุผลประกอบกรณีกำหนดอัตราเงินค่าเวนคืนแตกต่างจากอัตราเงินค่าเวนคืนมาตรฐาน พร้อมการวิเคราะห์และการเปรียบเทียบอัตราเงินค่าเวนคืนและอัตราเบี้ยประกันภัย
- ตัวอย่างการคำนวณสัดส่วนค่าใช้จ่าย (รวมค่าจ้างหรือค่าบำเหน็จและกำไร) ต่ออัตราเบี้ยประกันภัย รายอายุ

หมายเหตุ

(๑) ชื่อแบบ

- ในกรณีที่ เป็นสัญญาตะกาฟูล ให้บริษัทเพิ่มข้อความ “(ตะกาฟูล)” ต่อท้ายชื่อแบบ
- ในกรณีที่ มีส่วนร่วมในเงินปันผล ให้บริษัทเพิ่มข้อความ “(แบบมีส่วนร่วมในเงินปันผล)” ต่อท้ายชื่อแบบ
- ในกรณีที่ เป็นแบบไมโครอินชัวร์นส์ ให้บริษัทเพิ่มข้อความ “(ไมโครอินชัวร์นส์)” ต่อท้ายชื่อแบบ
- ในกรณีที่ เป็นแบบบำนาญลดหย่อนภาษีได้ ให้บริษัทเพิ่มข้อความ “(บำนาญแบบลดหย่อนภาษีได้)” ต่อท้ายชื่อแบบ หากเป็นแบบลดหย่อนภาษีไม่ได้ ให้บริษัทเพิ่มข้อความ “(บำนาญแบบลดหย่อนภาษีไม่ได้)” ต่อท้ายชื่อแบบ
- ในกรณีที่ เป็นแบบผู้สูงอายุ ให้บริษัทเพิ่มข้อความ “(เพื่อผู้สูงอายุ)” ต่อท้ายชื่อแบบ
- ในกรณีที่ เป็นแบบตะกาฟูล ไมโครอินชัวร์นส์ ให้บริษัทเพิ่มข้อความ “(ตะกาฟูล ไมโครอินชัวร์นส์)” ต่อท้ายชื่อแบบ
- ในกรณีที่ มีการกำหนดกำหนดอัตราเงินค่าเวนคืนแตกต่างจากมาตรฐาน ให้บริษัทเพิ่มข้อความ “(แบบมีอัตราเงินค่าเวนคืน% ของอัตราเงินค่าเวนคืนมาตรฐาน)” ต่อท้ายชื่อแบบ

(๒) ประเภทของผลิตภัณฑ์ เลือกระบุจากตัวเลือกดังต่อไปนี้ ประเภทสามัญ หรือ ประเภทอุตสาหกรรม โดยประเภทอุตสาหกรรม หมายถึง ประเภทสามัญ ที่ใช้ตารางมรณะ ประเภทอุตสาหกรรม

(๓) ชนิดของผลิตภัณฑ์ เลือกระบุจากตัวเลือกดังต่อไปนี้ แบบมีส่วนร่วมในเงินปันผล / แบบไม่มีส่วนร่วมในเงินปันผล

(๔) ในกรณีที่ เป็นสัญญาตะกาฟูล

(๔.๑) ให้บริษัทปรับถ้อยคำในสมุดอัตราเบี้ยประกันภัย ให้สอดคล้องกับถ้อยคำในแบบและข้อความของสัญญาตะกาฟูล ให้ถูกต้องตามศาสนาอิสลาม

(๔.๒) แนบหนังสือรับรองการดำเนินการ (โดยต้องชี้แจงรายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานตามหลักศาสนาอิสลามให้ชัดเจน) และการลงทุนที่ชัดเจน

(๔.๓) แนบหนังสือรับรองความถูกต้องตามหลักศาสนาอิสลาม โดยมีคณะกรรมการชารีอะห์เป็นผู้ลงนามรับรอง